

Skupaj smo močnejši

Oj, Tim!

Tvoje sporočilo me je zelo razveselilo, tudi jaz se pogosto spomnim nate. Lepo je slišati, da je v študentskem domu vse v redu in da se s cimri še vedno tako dobro razumete. Ne morem verjeti, da se že zdaj na polno učiš za prve izpite. Jaz se vedno spravim k delu šele, ko mi že konkretno teče voda v grlo. No, v srednji šoli to na srečo še gre skozi – upam, da me bo do naslednjega leta, ko bom tudi jaz začela hoditi na faks, srečala pamet, drugače mi bo trda predla!

Sicer pa hvala za tvoje spodbudne besede. Ko sva se nazadnje slišala, sem bila najbrž res vsega naveličana. Saj veš, ko smo protestirali na petkih za prihodnost, se mi je zdelo, da se stvari nekam premikajo. Ampak sčasoma je bilo ljudi vse manj, problematika pa zato nič manj pereča. Vsak dan sem s cmokom v grlu spremljala novice o požarih, poplavih in drugih naravnih nesrečah po vsem svetu, ki so zaradi podnebnih sprememb vse pogostejše. Pri pouku so mi misli uhajale, ker sem se počutila tako nekoristno. Pred spanjem sem pogosto razmišljala o tem, kaj našo generacijo čaka v prihodnosti. Zakaj bi se sploh za kar koli trudila, če pa je naš planet itak obsojen na propad ...

Za par mesecev sem res vrgla puško v koruzo (uh, zvenim kot kakšen star roman, haha – najbrž bo krivo vse domače branje, ki so nam ga naložili med jesenskimi počitnicami). Potem pa sem o svojih skrbih potožila Mojci – se je spomniš, tista prijazna punca iz Velenja, ki sva jo spoznala na protestih? Dala mi je super nasvet. Rekla je, da sama morda res ne bom rešila sveta, lahko pa ga vsaj začnem spreminjati na bolje, in to kar doma. Kako prav je imela! Že isti večer sem na internetu poiskala pobude, ki se izvajajo v naši regiji. Po dolgem in počez sem prečesala vso ponudbo – ne boš verjel, kaj vse obstaja! Čistilne akcije, skupnostni vrtovi, popravljavnice in izmenjevalnice, kjer rabljene stvari dobijo novo življenje, pa razna predavanja in prireditve ... Ampak od vsega so me najbolj pritegnile dejavnosti v medgeneracijskem centru, kjer si prizadevajo za povezovanje različnih generacij in vključevanje ranljivih skupin. Takoj sem jih kontaktirala in se jim pridružila kot prostovoljka, tako da zdaj tam vsak teden izvajam ustvarjalne delavnice na temo okolja. Moram se pohvaliti, da se je nabralo že kar lepo število redno sodelujočih – nazadnje smo morali celo po dodatne mize! Pravzaprav je čas, da se poslovim, saj se ravno odpravljam tja. Toplo vabljen, da se nam pridružiš, ko boš naslednjič doma. Lepo bodi!